

Sygn. akt II K 105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Gorgolewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Gelińska

Przy udziale prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 23.05.2016 r.

sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tczewie

przeciwko: L. B. (1), synowi H. i M. z domu K., urodzonemu (...) w T.;

oskarżonemu o to, że: w dniu 6 października 2016 roku w T. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki K. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym odpowiednio: w trakcie pierwszego badania 0,72 mg/l (1,50 promila) i drugiego badania 0,65 mg/l (1,36 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. Oskarżonego L. B. (2) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to, na mocy art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary warunkowo zawiesza na roku tytułem próby;

III. Na mocy art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 /trzech/ lat;

IV. Na mocy art. 63 § 2 k.k. na poczet środka karnego zalicza okres zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy od 6 października 2015 r. do 23 maja 2016 r.

V. Na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 /pięciu tysięcy/ złotych;

VI. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 70 /siedemdziesiąt/ złotych tytułem wydatków oraz 60 /sześćdziesiąt/ złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 105/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięć:

Sąd Rejonowy w Tczewie uznał L. B. (2) za winnego tego, że: w dniu 6 października 2016 roku w T. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki K. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym

odpowiednio: w trakcie pierwszego badania 0,72 mg/l (1,50 promila) i drugiego badania 0,65 mg/l (1,36 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu.

Z uwagi na fakt, iż wyrok wydany został w trybie konsensualnym (tj. na podstawie wniosku oskarżonego), prawidłowość powyższych ustaleń faktycznych nie może być kwestionowana, zgodnie z dyspozycją art. 447 § 5 k.p.k.

Występek z art. 178a § 1 k.k. popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Zachowanie L. B. (2), opisane powyżej, zrealizowało znamiona prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości – co pozwala na przypisanie mu sprawstwa omawianego czynu zabronionego.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sankcjonowane jest karami: grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności w wymiarze do 2 /dwóch/ lat.

Zgodnie z art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w wysokości do roku tytułem próby, na okres od roku do 3 /trzech/ lat.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k., wobec sprawców omawianego przestępstwa Sąd orzeka dodatkowo zakaz prowadzenia wszelkich lub określonych pojazdów mechanicznych. Zgodnie z dyspozycją art. 43 § 1 k.k. środek karny orzeka się na okres od 3 /trzech/ do 15 /piętnastu/ lat.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd był zobligowany do orzeczenia środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej - w kwocie od 5.000 /pięciu tysięcy/ do 60.000 /sześćdziesięciu tysięcy/ złotych.

Z uwagi na skazanie L. B. (2) – na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. oraz art. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych – powinien on ponieść koszty postępowania karnego, w tym opłatę.

Na poczet zasądzonych wydatków w kwocie 70 /siedemdziesięciu/ złotych złożyły się: koszty dochodzenia (50 zł) oraz zryczałtowana opłata za doręczenia w postępowaniu sądowym (20 zł).

Kwota 60 /sześćdziesięciu/ złotych opłaty wynika zaś z wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności (art. 2 ust. 1 pkt 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych).

Z uwagi na fakt, iż Sąd wymierzył kary i środki karne zgodnie z wnioskiem oskarżonego, który zgodził się również na poniesienie kosztów procesu, rozstrzygnięcia te nie mogą być kwestionowane zgodnie z zakazem zawartym w art. 447 § 5 k.p.k.